

A véres kocsmá

Mondta az én nagyanyám, amikor az unokatestvéreim mentek katonának, hát azt én is hallottam, ugye bejött az unokabátyám, a Lajos, másodiknak ment katonának, bejött és búcsúzott a nagymamától, meg tőlünk. És akkor azt mondta az én nagyanyám, hogy:

– Édes fiam, tudod mit mondtam neked: este mindig egy Üdvözlégy Máriát mondjál el!

S akkor elmesélte nekem, hogy azért mondta a Lajosnak, mert hallotta, hogy az egyik kocsmában az Üdvözlégy Mária mentette meg az egyik fiatalembernek az életét. Mert volt fönt a gerendák mellett egy olyan ajtó, amit nem vettek észre. Mikor lefeküdt valaki az ágyba, ott leejtették a súlyt, és agyonütötték az embert, és megfőzték kocsonyának. Az egyik fiatalembert az mentette meg, [hog]y lezállt az ágyrúl, letérdelt az ágy mellé, és mondta az üdvözlégy Máriát. Mialatt mondta az Üdvözlégy Máriát, a súly leejött, és nem volt ott a legény, hát nem csapta agyon. De nem nálunk történt ez meg, hanem a nagyanyám is hallotta valakitől.